

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Najwyższym (Polsko) dne 30. října 2017 –
Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie S.A. v. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów**

(Věc C-617/17)

(2018/C 104/14)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Najwyższy

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie S.A.

Žalovaný: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

za přítomnosti: Edwarda Detki, Mirosława Krzyszczaka, Zakładu Projektowania i Programowania Systemów Sterowania Atempol sp. z o.o. w Piekarach Śląskich, Tomasza Woźniaka, Spółdzielni Kółek Rolniczych w Bielinach, Lecha Marchlewskiego, Ommer Polska sp. z o.o. w Krapkowicach, Zakładu Przetwórstwa Drobiu Marica spółka jawna J.M.E. K. Wróbel sp. jawna w Bielsku Białej, Glimat Marcinek i S-ka sp. jawna w Gliwicach, HTS Polska sp. z o.o., Jastrzębskich Zakładów Remontowych Dźwigi sp. z o.o. w Jastrzębiu Zdroju, Petrofer – Polska sp. z o.o. w Nowinach, Paco Cases Andrzej Paczkowski, Piotr Paczkowski sp. jawna w Puszczykowie, Bożeny Kubalańcy, Zbigniewa Arczykowskiego, Przedsiębiorstwa Produkcji Handlu i Usług Unipasz sp. z o.o. w Radzikowicach, Pietrzak B.B. Beata Pietrzak Bogdan Pietrzak sp. jawna w Katowicach, Eweliny Baranowskiej, Przemysława Nikiela, Marcina Nikiela, Janusza Walochoy, Marka Grzegolca

Předběžné otázky

- 1) Lze článek 50 Listiny základních práv Evropské unie vykládat tak, že uplatnění zásady *ne bis in idem* kromě totožnosti porušovatele a skutkových okolností vyžaduje i totožnost chráněného právního zájmu?
- 2) Musí být článek 3 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy ⁽¹⁾ ve spojení s článkem 50 Listiny základních práv Evropské unie vykládán v tom smyslu, že unijní a vnitrostátní pravidla hospodářské soutěže, která souběžně uplatňuje orgán pro hospodářskou soutěž členského státu, chrání tentýž právní zájem?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2003, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Najwyższym (Polsko) dne 8. listopadu 2017 –
Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów v. Orange Polska S.A. w Warszawie**

(Věc C-628/17)

(2018/C 104/15)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Najwyższy

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o kasačním opravném prostředku (žalovaný): Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Odpůrkyně v řízení o kasačním opravném prostředku (žalobkyně): Orange Polska S.A. w Warszawie

Předběžná otázka

Je třeba vykládat článek 8 ve spojení s čl. 9 odst. 2 písm. j) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004⁽¹⁾, v tom smyslu, že uvádí-li obchodník vzorová ujednání ve smlouvách o poskytování telekomunikačních služeb uzavíraných na dálku, o nichž musí spotřebitel učinit rozhodnutí o obchodní transakci v okamžiku, kdy je u něj přítomen doručovatel, jenž doručuje návrh smlouvy, je to třeba považovat za agresivní obchodní praktiku z důvodu nepatřičného ovlivňování, a to:

- a) pokaždé, když se spotřebitel v okamžiku návštěvy doručovatele nemůže nerušeně seznámit s obsahem návrhu smlouvy;
- b) pouze tehdy, pokud spotřebitel neobdržel předem a individuálně (např. na svou e-mailovou adresu či adresu bydliště) úplný návrh smlouvy, ač měl možnost, aby se sám před návštěvou doručovatele seznámil s obsahem tohoto návrhu na internetové stránce obchodníka;
- c) pouze tehdy, pokud dodatečná ujednání nasvědčují tomu, že nekalé jednání nebo požadavky tohoto obchodníka měly za účel omezit svobodu rozhodování spotřebitele stran rozhodnutí o dotčené transakci?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2005, L 149, s. 22.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Rejonowym w Siemianowicach Śląskich
(Polsko) dne 9. listopadu 2017 – Powszechna Kasa Oszczędności (PKO) Bank Polski S.
A. w Warszawie v. Jacek Michalski**

(Věc C-632/17)

(2018/C 104/16)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Powszechna Kasa Oszczędności (PKO) Bank Polski S.A. w Warszawie

Odpůrce: Jacek Michalski

Předběžná otázka

Musí být ustanovení směrnice Rady 93/13/EHS⁽¹⁾ ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách, zejména její čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1, jakož i ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS⁽²⁾, zejména její článek 10 a čl. 22 odst. 1, vykládána v tom smyslu, že brání uplatnění nároku banky (úvěrový věřitel) vůči spotřebiteli (úvěrový dlužník) na základě výpisu z bankovních záznamů, který podepsaly osoby oprávněné činit prohlášení o majetkových právech a povinnostech banky a který je opatřen razítkem banky, jakož i dokladu o doručení písemné výzvy k zaplacení dlužníkovi, v rámci řízení o vydání platebního rozkazu podle článku 485 § 3 a násl. kodeksu postępowania cywilnego (občanský soudní řád)?

⁽¹⁾ Úř. věst. 1993, L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288.

⁽²⁾ Úř. věst. 2008, L 133, s. 66.